

tagender, paa hvilke Betegnelsen Nødhjælpsarbejde med Rimelighed kan bruges, saa kan vi gaa til en Forhandling om Prisen for dette Arbejde. Denne Udtalelse glædede mig saa meget desto mere, som jeg synes, den falder i nogen Grad i Traad med den højtærede Indenrigsministers Tilbud om Forhandlingsvillighed paa dette Punkt. Deri ser jeg et Lyspunkt, et Tegn til, at dette Lovforslag er paa Vej til at glide. Det er i højeste Grad mit Ønske, at Lovforslaget maa blive ført igennem ved Forhandlingsvillighed fra alle Sider, for jeg tror, at dette Lovforslag er af en saadan Beskaffenhed, at det er nødvendigt, at der opnaas Enighed derom. Det vilde glæde mig, om den Dag kunde komme, da dette Lovforslag forlader Rigsdagen med Tilslutning fra alle Partier, og det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister har stillet sig saa forhandlingsvenlig paa alle de Punkter, hvor der er divergerende Opfattelser, at Enighed maa kunne opnaas uden større Vanskelighed.

Lillelund: Efter disse 4 Dages Debat om dette vigtige Lovforslag, en Debat, hvori der har været talrige Gentagelser, men dog ogsaa undertiden er fremkommet noget nyt, en Debat, som har været, forekommer det mig, adskillig mere fordragelig og mere saglig, end man kunde have ventet efter alt, hvad der er gaaet forud for den, skal jeg fatte mig saa kort som muligt, da jeg antager, at ærede Medlemmer er enige med den højtærede Formand i det af ham udtalte Ønske, at vi saa vidt muligt bliver færdige paa denne den fjerde Dag af Forhandlingerne. Jeg skal saa vidt muligt undgaa at komme med Gentagelser af, hvad der i Gaar blev sagt af den højtærede Minister. Jeg er ganske enig med ham i de Udtalelser, han fremkom med overfor de Bemærkninger om Lovforslagets Enkeltheder, som de forskellige Ordførere og andre ærede Medlemmer har fremsat fra denne Talerstol. Jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa ganske enkelte Ting.

Det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokraternes Vegne, Hr. J. P. Nielsen, fejede, forekommer det mig, næsten med Forargelse de unge Piger med de 31½ Kr. om Ugen i Understøttelse og de 4 Tømrersvende bort fra Arbejdsløshedskasserne, og det ærede Medlem har fuldstændig Ret til at gøre det. Jeg har ikke nævnt med et Ord, at det var Arbejdsløshedskasserne, der havde uddelt Understøttelserne, hverken til Tømrersvendene eller til de unge Piger. Jeg sagde udtrykkelig, at det skete gennem Hjælpekasserne, og hvis det ærede Medlem

ønsker at blive stillet overfor saadanne unge Piger, der har faaet 31½ Kr. om Ugen i Understøttelse gennem Hjælpekassen, vil det saa vist ikke være vanskeligt; det vil han kunne opnaa ved Henvendelse til Partifæller i en Nabokommune til København. Men det ærede Medlem fejede saa grundigt bort fra sin Dør, at man fik Indtrykket af, at han var enig med mig i, at man fra Hjælpekassernes Side var gaaet for vidt dér. Saa sagde det ærede Medlem: Ja, men Venstre har jo været med til at overlade det til Hjælpekasserne at administrere denne ekstraordinære Understøttelse. Det er rigtigt, det har vi. Vi mente den Gang, at da Arbejdsløshedskasserne ikke forsikringsmæssigt magtede at bære mere, end der blev paalagt dem — og jeg tror, Tiden har vist, at det var rigtigt — maatte Hjælpekasserne være det Organ, der bedst egnede sig til at udføre denne Opgave. Der blev ikke fastsat faste Regler i Lovforslaget; der blev givet Adgang til Indførelsen af faste Regler i de store Købstæder og ogsaa i Landkommunerne og i de smaa Købstæder, men det blev ikke fastsat i Lovforslaget.

I dette Lovforslag er der peget paa, at Ministeren efter Indstilling kan fastsætte faste Regler for Hjælpekassernes Ydelse, og med de Eksempler, jeg fremdrog fra denne Talerstol forleden Dag, var det Hensigten at vise, at det var ret og rimeligt og forstandigt at opstille saadanne faste Regler, ikke mindst for de unge, der gennem Hjælpekasserne ganske rigtigt kan faa nogen Understøttelse, men kun i ganske særlige Tilfælde, saaledes som Ministeren udtalte det. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard havde ogsaa fat paa dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at det ærede Medlem gik ret stærkt, unødigt stærkt, imod mine Udtalelser. Jeg havde ikke paastaet, at de unge overhovedet ingen Understøttelse skulde have, og derfor kunde det ærede Medlem have sparet sig at slaa fast, at de ogsaa efter dette Lovforslag kan faa nogen Understøttelse. Men jeg har peget paa, at der i Bemærkningerne til Forslaget stod, at der drages en skarp Grænse imellem dem, der har Forsørgerpligt, og dem, der ingen har. Jeg mener, at det er fuldstændig berettiget, at denne skarpe Grænse drages, og jeg kan ganske henholde mig til Bemærkningerne til Lovforslaget med Hensyn til denne Understøttelse til de unge, bl. a. ogsaa til en Bemærkning, der lyder paa, at Understøttelsen „skal ydes med overvejende Hensyntagen til vedkommendes Forsørgerpligter . . . idet det efter Omstændighederne vil kunne være rimeligt